

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Determinatio Theologicae facultatis Parisie[n]sis, super
Doctrina Lvtheriana Hactenus per eam visa**

Université <Paris> / Faculté de Théologie

Coloniae, 1521

VD16 P 765

De co[n]fessione

urn:nbn:de:hbz:466:1-34678

Sine gratia primo remittēte culpā, nec votum re- VII
missionis quærendæ homo potest habere.

Hæc ppō ē falsa, impia, z pctōz ad desperationē inductiua. VIII
Christus nuncz pctōres coegit timore ad peniam.

Hæc propositio capiēdo cogere, p inducere, sicut capit frequē- IX
ter in scriptura sacra, est heretica.

Bonus ē timor & utilis licet sit insufficiēs p quē pau- IX
latim sit consuetudo iustitiæ. De his v̄bis Augusti-
ni seq̄t iudiciū Lutheri hoc ē (inqt) meo iudicio cō-
suetudo desp̄andi & odiēdi deū si excludat grā.

Judicium Lutheri de illo dicto Augustini. Bon⁹ est timor zc.
est fallum, temerariū, z impiū, accipiēdo gratiam, vt supra, p
gratia gratum faciente sicut eam accipit scriptoz.

Si Ioānes. s. Baptista timorē docuisset eē initiū pe- X
nitētię, nō iō sequit̄ pœnitētiā incipere a timore.

Hæc propositio est manifeste erronea, in Eb̄m z in spiratam
p̄cursoris eius doctrinam contumeliosa.

¶ De Confessione.

Ars cōfitendi qua hucusqz docti sumus arenā nu- prima.
merare, singla pctā discurrere, colligere, atqz pōde-
rare ad faciendā cōtritiōē, est ars inutilis, imo ars
desperandi & perdendi animas

Hæc ppositio ē falsa, impia, schismatica, z cōfessioi, quę est ars
lucrandi animas, iniuria.

Confessio illa q̄ nunc agit̄ occulte in aurē, nullo p̄t II
diuino iure probari, nec ita fiebat primitus.

Huius ppositiois prima ps est falsa, z ex ignorātia iuris diui-
ni asserta Secunda est temerarie p̄sita.

Spiritualis defectus est soli deo aperiendus. III

Si oportet cōfiteri occulta cordis, tantū ea quę ple- IIII
ni sunt cēensus in opus, hoīes debēt cōfiteri.

Peccata cōtra duo vltima p̄cepta decalogi cōmissa V
sa, sunt prorsus a confessione secludēda.

Quilibet haz trium ppositionum est in fide erronea z impie cō-
fessionem dimidiāns.

Null o mō p̄sumat hō cōfiteri peccata venialia.

Hæc dissuasio, timēs p̄sumptōis eē cōfiteri pctā venalia, ē te VI

merarij animi iudicatiua, ab ope bono retractiua, et ideo pniciosa.
VII Non iustificamur opibus, necq; pœnitentijs aut confessionibus.

Hęc ppõ loquēdo de operib; bonis fidem mediatoris nō excludentibus, est erronea pœnitentię et confessionis cõtemptiua, et sane diuine scripture intelligentie aduersa.

¶ De Absolutione.

Propositõ Absolutio est efficax, nō quia fit, a quocũq; tandē
I fiat, erret, siue non erret, sed quia credit̃.

II Crede fortiter te eē absolutum, & absolutus vere eris, quicquid sit de tua contritione.

III Esto p impossibile q; confessus nō sit cõtritus, aut q; sacerdos nō serio, sed ioco absoluat, si tñ credat se esse absolutum, verissime est absolutus.

Hęc tres ppõnes ad sensuz scriptorũ sunt falsę, ipię, ignorāter et difformit̃ ad sanā sacre scripture intelligētiā assertę. Et i hoc qd̃ dicit̃, a quocũq; tandē fiat, erret, siue nō erret, et in eo qd̃ subdit̃, nō serio, sed ioco absoluat, sunt piaz auriũ offensiuę, sacri pœnitentię irrisorię, et cõcilioz generalium determinatiõibus cõtrarię.

III. Quilibet sacerdos debet absoluere a pœna & culpa, aut peccat.

Hęc ppõ ad sensuz scribētũ e falsa, obseruatõis et doctrine vniuersalis ecclie i his q̃ cõcernūt sacrm pœnitentię cõtraria.

¶ De Satisfactione.

Propõ. I. Pctã deo & sp̃ & gratis remittit atq; cõdonat nihil a nobis iuicē reqrēs q̃ vt in posterę bñ viuamus.

Hęc ppõ e a snia sc̃toz doctoz aliena, fideles, vana et stulta cõfictiõ, a debita satisfactõe p pctis retrahēs, et heretica.

II Snia est Apostoli pœnam & culpam simul finiri.

III De industria damnat ppheta sniam pbatiũ satisfactionē, dicēs. Quoniã si voluisses sacrificiũ dedissem, holocaustis non delectaberis.

III Irridet Michæas ppheta eos qui p opa satisfacere volunt.

Prima hęc ppõnũ e in Paulũ. Sc̃da in pphetã. Tertia i Michã cõtumeliosa, et oēs falsę, ipię, et in spm̃ sc̃m blasphemę.